נט:

תנו רבנו או האחרסו של זב וזבה פעם ראשוו

עי' ירוש' תרומות פי"א ד, ג) יכמות פכ, מנחות ככ:

ה זי, גם יכנחת פב. תנחות כב: כג:חולין לח: לט: ק., ד) תוספתא טהרות ספ"ד, ד) זבים פ"ה

מ"ז, ו) עירובין סב וש"ג, ו) [וע' תו' חולין לו. ד"ה אמר רצא], ה) שייך לדף

גליון הש"ם

תני' ויחזור ויתן לממה. עיין לעיל דף עו ע"ב תוד"ה ואי:

לעזי רש"י

שינויי נוסחאות

א] גי' ש"מ תנן התם חרסין. וכ"ה נד"ו רפ"ט וש"ח. וגוסח

מוטעה הוא ודק״חו. דאינו משנה

בשום מחום: בן ל"ל למעלו

נשוט תקוט. בן ל"ל המעדן (*ב"ש): ג] חרסין (*שמכ"): ד] ל"ל רגלי הזב והן כרי (*שמכ"י): ה] מימי (כתה"י):

ו] ל"ל וכי (*ש"ח): ז] פי' מחלחל

מ] ל"ל על דם הנפש ("ש"מ): מ] ל"ל על דם הנפש ("ש"מ): י] ל"ל דחשו (ש"מ): יא] ל"ל בדם ("ש"מ): יב] ל"ל דהוה

כלפנינו]:

ן בכתה"י

נחי בש"ם: הן ל"ל הכי מיישו:

נח אב מיי פ"ב מהלי מטמחי משכב ומושב הלכה חי

הנכה כן. גמ ג מיי שם הלכה ב: ס דה מיי פרק ב מהלכות פסה"מ הלכה כג:

בא ו מיי שם הלכה יא: סב ז מיי שם הלכה יב:

מוסף רש"י

משום משקה פיה. שהיא לריכה לשרות החוט תמיד ברוק (כתובות סא:) דקריר. לקמן (לת.) גבי נשר חטאת דקריר פירש"י, טרישטטרי"ט בלע"ו מחוך שהבשר עב נכנס בחוכו השומן ביאבער עב לכנס במוכר יאשותן בעומקו: ובמנחות (פג.) גרס׳ דקדיר, ופירש״י טרשטיש״ט ונכנס הבלוע לתוכו מאד:

שימה מקובצת

. בגוזרין גוירה במקדש קמיפלגי. לר"א ודאי אינטריך טעמא ל מרוצים שלמו בחרון, דמי הוי גזור כרפטן מ"כ הוי גזור כרפטן מ"כ הוי גיה למימר ישפך לאמה אע"ג דאים ליה לי כראין, אבל הא קשיא לרבטן למה לי טעה לי עומר ליומים החייון [הא] לים להו אניתנים למעלה רואין מידי דהוי שנתערבו בניתנים למטה דהתם לא מותערבי בימימים נתנסה דהמם כמ שייך גידה ולפ"ה אסכי רבטן משום ללים להו רואין. וייל לדוקא גבי כשרין שנמערבי בכשר לא אמריטן רואין ואין לורוק דם הכשר שלא במקום הראוי לו כיון שהוא כשר וקבע לו מקום לוריקמו אין לשטום מקומו כדי להכשיר השני אפיי ע"י רואין, אבל הכא שנתערב בפסולים אפיי רבען מודו דאמרי רואין אי לא משום גוזרין, מיהו בדם חולין לא גזרינן כיון דלא שכיח בעזרה כמו דם פסוליו. ובסיפא דפסול בדיעבד גבי בסוכן, ובספט ויפסור כיישבה בכי דם בעלי מומין היינו משום דכ"ע מודו משום דמאיסי. עי"ל דדוקא בשניהם כשרים ומקומן חלוק חשיבות בשניהם כשרים ומקומן חלוק חשיבות מצוח זריקתן למטה מעכבתן מלומר רואין כאילו הן מים, וכן גבי עולה באיברי חטאת חשיבות מצוח אכילת דחטאת מעכבת מלומר רואין כאילו איברי חטאת הן עלים להקטירן, אבל גבי דם פסולין שאין בהם מלוה לא באכילה ולא בזריקה הילכך אפי לרבגן אמריי רואין, הילכך הולרך הטעם לומר לרבגן משום גחרין. הטעם לומר לרבגן משום גחרין. ושמא זהו הטעם [עולה] למירון ראשון. וגבי בעלי מומין אע"ג דלימ בהו (חשיבות) מלות מ"מ כיון לא יות להשיר להתיר ע"י רואין: דמאיסי לא שייך להתיר ע"י רואין: רב פפא אמר כו'. וא"ת התינח לרבנן דפסלי כי איכא רוב הפסול או רוב דם התמלית משום דקברי דם מבטל דם, אבל לרבי יהודה דאמר אין דם מבטל דם א"כ אפילו יש רוב דם התמלית שמעורב בדם הנפש כשר כשורק המערובת ומחי גוזרין איכא וכי נאמר דשיטה הואת דלא כר' יהודה. וי"ל דגם לר' יהודה גחרין שמא יתן כולו מדם התמצית. וא"ת א"כ אמאי האמר בדם התמלית ומ על כ שנתה קמות כנס המופעת מלוי לרבות על דם הנפש קמיפלגי, והלא טעמא משום דגורינן אטו כולו לר"י, וי"ל דה"ק והכא בדם התמלית מלוי לרבות על דם הנפש קמיפלגי מר סבר מלוי וכיון שהוא מלוי יבא להכשיר ברוב דם המתלית כיון שתלו לרבות ואם נכשיר ע"י רוב אתי להכשיר בעיניה דרובו ככולו, ומ"מ לא הוי גזירה לגזירה דכולה גזירה חדא היא. וכן לריך לפרש לעיל גבי מהם היח. זכן כריך נפסט נעני גבי בנוחלין גזילה ממקדם קמיפלגי לרבי יהודס: תור"ח ה"מ כו' וחד, נורח ודאי לא שייכא לר' יהודה דאמר אין דם מכמל דם (כל"ל והק"ד). וע"ב וע"ל דלר' יהודה נמי מיכל ונ"ב וע"ל דלר' יהודה נמי מיכל לפרושי הכי דכיון דדם התמלית מלוי לרדום על דם הנסש איכא למינזר נר בות על דם הנפט חיכח למיגור אטו דם החמלית בעיניה דמיחלף ביה כיון שהוא מרובה, אבל אם לא היה מלוי ליכא למיגזר כלל דהא לא מיחלף ביה, ומהאי טעמא אפילו במיעוט איכא למגזר דגזרינן מיעוט אטו רוב יוכה נמנגו דגורין נישט מטו רוב
ורוב מטו בעיניה וכולה מדמ גורה
היא ומאן דלית ליה דר" יהודה אין
לכין לגוור אלה אטו רוב (ריב"א.
ב"ש): ד"ה אמר לו כו' ור"א
שהשיכו לפי דבריו של רבי יהושע . השיבו כו'. נ"ב ול"נ דלפי דבריו

דכיון דאינו בעלמו אין ניכר שיהא

לשם זריקת דם של מתן א' להיות כמוסיף על דברי תורה אלא אגב

שלישי מהור. מכאן מייתי רבינו תם ראיה בפרק שני דמס׳ ע"ז (דף לג:) גבי כסי פעם ראשון ושני אסור שלישי מותר דמיירי בהדחה לאחר ששתה בו העובד כוכבים דומיא דהך

דהכא ולא כמו שפירש רש"י דמיירי בשתה בו העובד כוכבים מתחלתו פעם ראשון ושני קודם ששתה בו ישראל כלל ודוקא כלי חרם הוא דבעי הדחה שלשה פעמים אבל כוסות של עך או של כסף אפילו בחד זימנא סגי: רבי אליעור בן יעקב אומר בו'. מכאן ראייה לר"ת דמין במינו בטיל כו דקיי"ל 0 משנת ר'

: " אליעזר בן יעקב קב ונקי את הרומבו במים ממא. פירוש מלחלחו במים וא"ת כי לא רוטבו נמי הא תנן בפרק דם נדה (נדה דף נד:) ואם יכולין להשרות ולחזור לכמות שהיו מטמאין לחים ומטמאיז יבשים ועוד מאי טעמייהו דרבנן וי"ל החי כאו דקתני התם וכמה שרייתו בפושרין מעת לעת והכא בדלא הדר מעת לעת הילכך יבש טהור ומיהו נראה דרבי יהודה לאו איבש דרבנן קאי אלא אלח ולאשמועינן דאינו יוצא מטומאה ע"י שרייה אפי׳ במים טובא וכן משמע בתוספתא דקאמרי בו רבנן אף זה משנתנו לתוך מים ורבו עליו טהור: במאי קמיפלגי אמר רב זביד . בנוזרין גזירה במקדש

קמיפלגי. ואם תאמר מאי קשיא ליה במאי קמיפלגי לימא דפליגי ברואה אני דר' אליעזר מכשיר לזרוק משום דאמרינן רואה אני דם הפסולים ודם התמצית כאילו הם מים ורבנן אסרי דלית להו רואה אני ואסור לזרוק דם פסולין למזבח וכי האי גוונא פליגי בסיפא גבי ניתנין למעלה שנתערבו בניתנין למטה והיינו טעמא נמי דמתן אחת במתן ארבע ויש לומר דלא משמע ליה דפליגי בהא מדלא פירש

רבי אליעזר דמכשר משום דרואה אני כדמפרש בסיפא אלא ודאי הני רבנן דהכא אית להו רואה אני וטעמייהו משום גוזרין מדע מדאילטריך למיתני הך בבא כלל וההיא דדם בעלי מומין דהשתא בניתנין למעלה ולמטה ששניהם כשירים לא אמרינן רואה אני בדם פסולין מיבעיא ואי משום רבי אליעזר דאפילו בדם פסול אית ליה רואה אני הוה ליה לרבי אליעזר לפרושי בהדיא ועוד נראה כמו שפירש בי לעיל (דף עו: ד״ה בדס) גבי בדס הבהמה או בדם חיה דבחולין ובפסולין ובתמלית מודו כולי עלמא דשרי לשם מים ולא אסרי אלא במידי דהקרבה כגון ניתנין למעלה בניתנין למטה ומתן אחת במתן ארבע דכיון דשניהם דמים כשירין אין לנו להחיר לשנות בדם כשר לזורקו על המזבח אפילו לשם מים כדי להכשיר את העליונים אבל בחולין ופסולין לא ביו חייש אי שרי לזורקן לשם מים עם הכשר כיון דיש בילה אם כן על כרחין טעמייהו משום גוזרין כהן אבל בחולין ובדם חיה דלא שכיחי בעזרה לא גזרי: הבי גרסינן דמר סבר גוורין. אם נפרש דגזרינן היכא דאין בדם הפסולין כדי לבטל הכשר אטו היכא דיש בו כדי לבטל השה דאם

כן ניפלוג רבי יהודה בהא 🗈 דאמר אין דם מבטל דם וכי האי גוונא פריך לקמן (דף פא:) גבי הניתנין בפנים שנתערבו בניתנין בחוץ וניפלוג נמי רבי אליעזר בהא אלא הכא גזרינן דילמא אתי לאכשורי דם הפסולין לזריקה בעינייהו וכן דם התמצית והך גזירה שייכא אפילו לרבי יהודה בו וכן פירש בקונטרס לעיל על משנה זו והא דלא גזרינן בדם הבהמה ובדם החיה משום דבההוא לא אתי למיטעי לאכשורי בעיניה ומיהו לרב פפא דאמר בדם התמצית מצוי לרבות על דם הנפש קמיפלגי אי אפשר לומר כן דעל כרחין גזר היכא דלא רבה אטו היכא דרבה והך גזירה ודאי לא שייכא לר׳ יהודה בחו משום דמינו הוא: רב פפא אמר דכולי עלמא גוזרין. כן כתוג גספרים ור״ת מלא

בספר ישן דכולי עלמא אין גוזרין ומפרש אין גוזרין דילמא אתי למיזרקיה בעיניה דבהא לא אתי למיטעי והא דאסרינן בפסולין גזרינן מיעוט אטו רוב ומודה בהא ר"א משום דשכיחי ופי' זה משונה וסוגיא זו משונה וגירסת הספרים עיקר: יו אמר דו ר"א הרי הוא עובר על בל תגרע. לא ס״ד דר׳ אליעור שיקשה לו ר׳

מוסף על דעד מוכח מכם מכם מנה. דאי לא פומא הכי מאי קשיא ליה מכל מגרע יותר מכל סוסיף, וכמו שיאתר דלא נאמר כל חוסיף אלא כשהוא זריקת דם של מתן ד' זריק והיו לשם מיס. דאי לא פומא הכי מאי קשיא ליה מכל מגרע יותר מכל חוסיף, וכמו שיאתר דלא כאת כ"ב ול"ד לאע"ג דלאין ב"א הען כי חוסים של לא העל לא העל ב"א החוש בר"ב מצטל ולשלם שומד בספולו כל מקום שהוא, ובפגול ונותר שמלטרף להשלים לשיטורו ונהיה כמבטל לפיי הקונטרס נתחי טעם משום דאשכתן דמלטרפין לעכין לא יאכל והא לא שייך הכא א"כ מדאורייתא נמי הוי (חוסי רב"א דיכ. ביש):

מובא אמר רב פפא שאני רוק דקריר: נתערב בדם הפסולין ישפך לאמה: במאי קמיפלגי אמר רב זביד בגוזרין גזירה במקדש קא מיפלגי דמר סבר גוזרין ומר סבר לא גוזרין רב פפא אמר דכולי עלמא גוזרין והכא מיפלגי מר סבר שכיח ומר סבר לא שכיח בשלמא לרב פפא היינו דקתני נתערב בדם הפסולין ישפך לאמה (אוֹ) בדם התמצית בעלי מומין ישפך לאמה כום בכוסות רבי אליעזר אומר אם קרב כום אחד

ושני ממא שלישי מהור יבמה דברים אמורים שנתן לתוכו מים אבל לא נתן לתוכו מים אפילו עשירי ממא רבי אליעזר בן יעקב אומר בשלישי אע"פ שלא נתן לתוכו מים מהור ימאן שמעת ליה דאמר מין במינו לא במיל רבי יהודה ורמינהו סיפשתן שמוואתו נדה מסימו מהור ואם היה לח מסימו ממא משום משקה פיה רבי יהודה אומר אף הרוטבו במים טמא משום משקה פיה ואפילו בדם התמצית מצוי לרבות על דם הנפש קא יקרבו כל הכוסות וחכמים אומרים האפילו קרבו כולן חוץ מאחד מהן ישפך לאמה הניתנין למטה שנתערבו בניתנין למעלה רבי אליעזר אומר יתן למעלה ורואה אני את התחתונים מלמעלן בו כאילו הם מים 9 ויחזור ויתן לממה וחכמים אומרים יישפר לאמה יואם לא נמלך ונתן כשר

ג' טהור. משנתן לתוכו מים שלשה פעמים טהור שפלטו מי הרגלים הנבלעין בו: אבל לא נתן לתוכו מים. אלא מי רגלים של אדם טהור להוליא את של זב הנבלעים בו טמא דמין במינו לא בטל: ופרכינן מאן שמעת ליה דחמר מין במינו לח בעל רבי יהודה. ושמע מינה מאן ת"ק דרבי אליעזר בן יעקב ר' יהודה היא

חרסן בו של זב וובה. עביט של מי רגלים ונשבר וחרסיו בלעו ממי

רגלים הובים והן מטמאין במשא שאע"פ שנבלעו טמאים כדתנן

במסכת כלים (פ"ט מ"ה) ומייתי לה בגמרא דנדה [סב:] חרסן בן שבלעו

משקין טמאין ונפלו לאויר תנור התנור טמא שסוף משקה לנאת בהיסק

או בדם התמלית ואף על פי שאין בפסול ולא בתמלית כדי לבטל את הכשר ישפך לאמה גזירה דילמא אתי לאכשורי נמי היכא דיש בדם הפסול או בדם התמלית כדי לבטל את הכשר והאי דלא גזרינן הכא ח בנתערב בדם הבהמה או בדם החיה משום דחולין בעזרה לא שכיחי אבל פסולין שכיחי וכן תמלית שכיח דרבה על מו הנפש. ורבי אליעזר סבר אין גוזרין חשו ז חכמים שלא להפסיד קדשים מחמת גזירה הילכך עד שיהא מן הפסול כדי שאילו היו מים לא היה ניכר דם הכשר בו מכשרינן ליה לזריקה: ה"ג רב פפא אמר דכ"ע גוורין והכא בדם הסמלים מלוי כו': דכ"ע גוורין. דלא חשו להפסד קדשים ובנתערב בדם הפסולין דמילתא דשכיחא הוא לא פליג רבי אליעזר אלא בנתערב דם יו התמלית לחוד פליג ומשום דקא סבר דם התתלית של בהמה אינו מלוי להיות רבה על דם הנפש הילכך אמאי נגזור הוה בו ליה כנתערב בדם חולין דלא גזרינן ביה מידי משום דלא שכיח ות"ק סבר פעמים שהוא רבה על דם הנפש הילכך גזרינן ביה היכא דלא רבה אטו היכא דרבה ומיהו אם לא נמלך ונתן כשר דגזירה בעלמא הוא: בשלמא לרב פפא. דאמר לא פליג רבי אליעזר ברישא משום הכי לא עריב ותני להו ישפך יו דבסיפא פליגי ורישא דברי הכל: אלא לרב וביד ליערבינהו וליתנינהו. נתערב בדם הפסולים או בדם התמצית ישפך לאמה קשיא: בותבי' דם דו המימים בדם בעלי מומין. מילתא דשכיחא היא וישפוך לאמה גזירה שמא [לא] מו ירבה עליו ויכשירוהו: נתערב כום של דם בעלי מומין בכוסות של כשרין ואינו ניכר: דמים הניתנין למטה. מן החוט שנחערבו בדם חטאת שניתן למעלה: רבי אליעזר אומר יתן למעלה. מתנות חטאת ואף על פי שהתחתונים מעורבין בו הואיל ואינו מחכוין יו: החחתונים למעלה. רואה אני אותן כאילו הן מים. ומפני שמלוה להקדים עליונים לתחתונים כדחתר בפרק כל התדיר (לקמן דף פט.) שיהו כל החטאות קודמות לעולות יו: יתן למעלה. תחילה ואח"כ למטה ונתינת מטה תעלה לו לשפיכת שירים של חטאת ולהתחיל יח מתנות עולה: ישפך לאמה. דלית להו רואין ואין משנין בתחתונים בשביל להכשיר העליונים: ואם לא נמלך ונתן כשר. העליון דהא ניתן ממנו למעלה יש: הניתניו

יהושע מבל חוסיף משום 📾 דרואה אני כאילו הוא מים ור' אליעזר שהשיבו לפי דבריו של רבי יהושע השיבו דלית ליה טעמא רואה 🗈 אני לשם מים: תנן התם במסכת פרה צלוחית שנפל לתוכו מים כל שהוא כו'. חומרא דמי חטאת הוא דמדאורייתא או בטל ברובא:

הוא היה היה מיה ביותה, אמאי מפוש דשי היה כידי דממא עם שטור. המאר בשהו ביקר דייתון דוזכנות מוווה. אבל לק"מ, דבור הכי מסיק היב פפא דבורא הוא הריכא דיכול לצאת והקפיד עליו להוציאו דברי הכל טמא אעפ"" שלא יצא ע"ש, והכא כיון דחזינן דמכבסו מוכח דמקפיד עליו וטמא לכויע כיון שיכול לצאת ע"י היסק, ומ"ש ושיי דבשלישי טהור שכבר הפליט הכל, לא קשיא ממאי דאמרינן (ע"ז דף ל"ד ע"א) התורה העידה על כלי חרס שאינו יוצא מידי דופנו לעולם, דהתם כשבלע בחמין. ומה שפירש"י שנשבר הכלי. טעמו דאל"כ היכי תני טהור. דמשמע טהור לגמרי. ואם הכלי שלם מה בכד שפלט כל הבלוע. סוף סוף הכלי

טמא ממגע זב, מש"ה הוצרך לפרש שנשבר וכלי חרס נשברו טהרו. ומה שפירש"י דמין במינו לא בטיל מבואר בגמ' דת"ק ר' יהודה הוא רסיל מין במינו לא בטיל מבואר בגמ' דת"ק ר' יהודה הוא רסיל מין במינו לא בטיל והיש במינו לא בטיל מבואר בגמ' דת"ק ר' יהודה הוא טהור וכפירש"י דהתם. כך פירש הר"ש בפרקין דמייתי לה (חסקי זוד טהרות פ"ס):

ישפך לאמה אלא לרב זביד ליערבינהו וליתנינהו קשיא: בותני ידם תמימים בדם

וקאמר דמשקין הנבלעין בחרם בתלתא זימני פלטי: ורמינהו פשחן שטוואתו נדה מסיטו טהור. שהרי יבש הרוק ומשיבש אינו מטמא כדאמר במסכת נדה [דף נו.] מוכי וז ירוק כעין רקיקה: ואם היה לח (היה) מסיטו טמא. שהרוה הלח מטמא במשח: ה"ג ר' יהודה חומר חף הרוטבו במים טמה משום משקה פיה בתוספתה דמסכת טהרות. הף המלחלחו במים לאחר שיבש חזר הרוק להיות לח מחמת המים וטמא משום משקה פיה: ואפי׳ טובא.

התנור: פעם ראשון ושני. כבסו

ב׳ פעמים טמא שעדיין לא פלטו ממיהו

רגלים שבו והן אחד ממעייני הזב ים:

אפי׳ כבסו פעמים הרבה קאמר טמא: שאני רוק דקריר. טרישטריט"ש וו בלע"ז נכנס בפשתן בחוקה וקשה לנאת אבל מי הרגלים לא בליעי בחרם כולי האי: בגוורין גוירה במקדש פליגי.

אם עושין סייג בקדשים להרחיק מן העבירה ולא חיישינן להפסד קדשים שלא יפסיד את אלו בשביל סייג דאחרים קמיפלגי: מ"ק סבר גוורין. הילכך נתערב דם כשר בדם פסול

(ש"ח). [בכתה"י כנטינין. יג] תיכת ישפך נתחק (ש"ח. בתה"י): יד] בכתה"י של רש"י לעיל עח ע"ח נתואח שני דיבורים ישיל עלו על לנונחו שני ליכולים השייכים כאן, דם בדם בעלי מומין ישפך לאמה. ובהא לא פליג ר׳ אליעזר דעבר בזריקתו משום לא תקריבו: נתערבו כוסות בכוסות. כוס דם בעל מום בכוס דם כשר שאין ידוע איזהו כוס כשר. ולמנס בכתה"י של רש"י כאו איתא כפירש" של יכם יכון לייתו לפינט שלפנינו: מו] תיבת לא ליתה בכתה"י ודפה"י. וע" טה"ק [ע"ד רש"י לעיל ד"ה גזירה] שהכלים כהג" הישנה: שז מתכוין לתת התחתונים כוי כל" והד"ח (ש"ח: יו) לעולות יתן כוי הד"ח (ציק: יו) כ"ל ולתדילת (ש"ח: ישן כש"מ נוסף דסברי יש בילה ויחזור וויתן למטר: כן בטיל ברובא דעוריות הצארה בא שולישו יאורייתא דקאמר הכא שלישי דאוריתה דקאמר הכא שלישי אע"פ שלא נתן לתוכו מים טהור וקי"ל משנת כוי כל"ל (ש"ח): כא) ל"ל הא קתני (ש"מ וצ"ק): כב] דקאמרי ליה רבנן (ש"ח): כג] ל"ל שפירשתי שמכ״ין: כדן לא חיישינן אי שרינז כל"ל (שמכ"י): כה] גוזרין כז] נק"מ נוסף דאמר אין דם מבטל דם. וע' נאות שאח"ז: כח] הנוסח שלפנינו "משום בתן המוסח שנפנית "משום דמינו הוא" הוח מנה"ז [קמיקן נוס' דפו"י שהיה כתוב משום דמאיסין. נ"ל לר' יהודה דאמר אין דם מבטל דם כל"ל והס"ד (ב"ש כי"ב וג' ומ"כ). ולח"ל חסר דיכול לחל: ומר סבר אין גוזרין. דמכשיר, והאי דלא מומין, בההיא מודה משום דמאיסי הק"ל (ש"מ ב"ש כי"ב וג' ומ"כ): כמ] משום דס"ל לר"א

ליקוטים

דרואה אני כאילו הוא מים, דרואה אני כאילו הוא מים, והא דלא השיב לו ר"א כן לפי שהשיבו לפי דבריו של ר" יהושע דלית ליה טעמא דרואה

אני לשם מים כל"ל (ש"מ): ל] ל"ל דרואה (ש"מ):

. ת"ר חרסן של זב וזבה כו' ממא. [פירש"י מפני שסוף משקה לצאת בהיסק התנור]. ולכאורה השה דהא פליגי בה ר' יוחנז קשה יוהא פליגי בה די יותבן ור״ל בפ״ט דנדה דף ס״ב דר״ל הוא דסבר דחרסין שבלעו משקין של זב לא חשיבא טומאה בלועה הואיל ויכולה לצאת ע״י היסק, אבל ר' יוחנן סבר דדוקא אם הוסק ויצאו המשקין, הא לאו